men vi skulle ikke øde Noget paa kunstneriske Øiemed, og det, som gaar ud over det Nødvendige, maa tilskydes af Private." At et enkelt Medlem, som det i Tillæget p. 9 fremhæves, synes at være gaaet ud fra en anden Forudsætning, kan ikke herimod komme i Betragtning. At den i Lovforslaget til Foretagendet opførte Sum heller ikke var beregnet paa at omfatte Dekorationer, fremgaar ogsaa deraf, at der i dette oprindelig fandtes en Bestemmelse om, at den nye Bygnings Scene skulde have et saadant Omfang, at den tidligere Scenes Dekorationer kunde overføres deri uden nogen Forandring; men efter at denne Bestemmelse under Forhandlingerne var udgaaet af Lovforslaget, forandrede man ikke den fastsatte Sum. Vel forholder det sig nu rigtigt, som i Tillæget S. 9 anført, at den daværende Minister (E. Rosenørn) under Tilslutning af et Medlem af Thinget udtalte den Formening, at hin Sætnings Bortfald ikke vilde medføre nogen finantsiel Betydning; men det er klart, at der ingen Berettigelse er til at antage, at man, hvis denne Forudsætning skulde vise sig urigtig, skulde have villet, at de derved foranledigede Udgifter til Dekorationer skulde tages af den Sum, der var anset nødvendig til selve Bygningen. — Det var derfor med fuld Føie, at den følgende Minister Intet optog om disse Theatrets indre Udstyr vedkommende Gjenstande enten i den Indbydelse (Program), der blev udstedt i Henhold til Loven, eller i den senere med Entrepreneurerne oprettede Kontrakt, og at Rigsdagen, der var repræsenteret i det Bedømmelsesudvalg, i hvilket Indbydelsen var forhandlet og vedtaget, og som blev gjort bekjendt baade med Programmet og Kontrakten, ingen Indvending gjorde i saa Henseende, uagtet det var givet, at baade Programmet og Kontrakten skulde omfatte alt det, som Loven omhandlede (jfr. iøvrigt Statsrevisionens Mindretals Bemærkninger i Tillæget p. 37—38). *)

Jeg maa derfor anse det hævet over al Tvivl, at de her omhandlede Udgifter angaa Theatrets Drift, og ikke de i Loven af 18de Juni 1870 betegnede Formaal, og at de derfor med fuld Føie ere afholdte af Theatrets opsparede Formue. Ganske vist kunde Theaterbestyrelsen, i Stedet for at gjøre disse Anskaffelser i Finantsaaret 1874—75, være gaaet den Vei successiv at fordele dem paa alle fem Aar 1870—75, og afholde Udgifterne af hvad der i hvert af disse 5 Aar var til Raadighed for det enkelte Aar. Herved vilde det vel være undgaaet, at der overhovedet kunde reises Spørgsmaal om Tilladeligheden af dens Fremgangsmaade, idet der da slet ikke var blevet opsparet nogen Kapitalformue; men Andet vilde heller ikke være opnaaet. For Statskassen — eller rettere Sorø Akademis Kasse — var der ikke blevet sparet det Mindste, og for Theatret var det aabenbart en Vinding, at man, under Udsigten til, at de nye Forhold i det nye Theater sandsynligvis under alle Omstændigheder vilde gjøre Krav paa noget Nyt, saa vidt muligt sparede alle ikke strengt fornødne Udgifter i de sidste Aar af det gamle Theaters Virksomhed og opsatte, hvad der kunde opsættes, til det Tidspunkt, da det nye Theaters Virksomhed skulde begynde; thi man vilde ved en anden Fremgangsmaade let have udsat sig for, at noget af det Anskaffede dog ikke kom til at passe til de nye Forhold.

Det vil herefter være klart, at jeg maa fraraade Flertallets Indstilling om, at de oftnævnte Udgifter ikke kunne passere; og jeg finder heller ikke Anledning til at gjøre udtrykkelig Indstilling om, at de maa passere, da deres Afholdelse efter min Mening har været noget aldeles Normalt.

Udvalgets Flertal har ved dette Afsnit gjort nogle Bemærkninger om Lovens Mening med Hensyn til Tidspunktet for Theaterbygningens Fuldførelse. Skjøndt dette Punkt egentlig ikke hører herhid, men vilde have sin rette Plads nedenfor under Indtægtspost 2 a. (Sorø Akademis Tilskud til den nye Theaterbygning), skal jeg dog ikke undlade her at imødegaa dem og paavise, hvor al-

---

*) Naar det af Statsrevisionens Flertal (Tillæg S. 9) meddeles, at Worsaae og Hall skulde have udtalt, at Ministeriet lige fra det Øieblik, Kontrakten er bleven godkjendt her, er gaaet ud fra den aldeles bestemte Forudsætning, at der vilde medgaa omtrent 70,000 Rd. til nye Inventariegjenstande o. s. v., da er denne Meddelelse, som støtter sig til en urigtig Gjengivelse af Minister Worsaaes Ord (ifølge hvilke Administrationen fra Begyndelsen af var gaaet ud fra, at de omhandlede Udgifter alene vedrørte Theatrets Drift, og at det af en Indstilling fra Theaterbestyrelsen i Aaret 1873 saas, at Udgifterne den Gang ansloges til det nævnte Beløb), nok tilbagetagen S. 45, hvor det erkjendes, at Ministeriets Kundskab om Beløbets Størrelse først skrev sig fra 1873, men dermed bortfalder ventelig ogsaa den S. 10 udtalte Forundring over, at Hall ikke paa et Tidspunkt, der laa langt forud for denne Indstilling, omtalte disse 70,000 Rd. som nødvendige ud over den i Loven fastsatte Sum; men hertil kom, at denne Udgift jo efter hans — som oven paavist fuldt begrundede — Formening slet ikke hørte ind under de i Loven for Theaterbygningen bestemte Beløb, men vedrørte Driften i det nye Theater. Af den sidste Grund ere ogsaa Statsrevisionens Flertals Bemærkninger i Slutningen af 4de Stykke p. 45 aldeles ubeføiede.